

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 133 (1383) • Субота, 20 липня 1996 року • Ціна договірної

Зрошення — це хліб України

Керівник укрїнського парламенту зустрівся з керівниками господарств полівних земель. Продовжуючи поїздку степним краєм, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз відвідав «Опійську» птахофабрику та радгосп «Кам'янецький» Бориславського району, КСП «Авангард» Каховського району, оглянув і мав бесіду із спеціалістами головної насосної

станції Каховського магістрального каналу. В управлінні головного Каховського магістрального каналу відбулася розмова з керівниками, спеціалістами сільськогосподарських підприємств та наукових установ про забезпечення ефективної віддачі поливного гектара.

Йшлося про збереження та реконструкцію такої унікальної будови, як станція

зрощувальний канал, регуляцію водозабезпечення районів, земель, які потребують поливу.

На нараді підкреслювалося, що поливи землі — це значна підмога сільськогосподарському потенціалу країни, можливість вирощування власного базовику, рису, твердої пшениці, насіння люцерни, яке нині в дуже великому дефіциті, навіть цукрових буряків.

Олександр Мороз звернув увагу присутніх на можливість законодавчого забезпечення розв'язання порушених проблем.

Битва за врожай: вперед до перемоги. Піррової?

Понад два мільйони тонн ранніх зернових планують зібрати нинішнього року хлібороби Харківщини. В кращі роки було 3 000 000. На нараді керівників районних адміністрацій, начальників сільгоспуправлінь, що передувала жнивнам, виконував обов'язки голови обласдержадміністрації Олег Дюмін поставив завдання зібрати все до останньої зернини. А наголошено вкрайні можливості через застатість парку сільгоспмашин, важке становище з паливом, запчастинами «закрити» не лише технічним резервом, а й надійними методами атташі та пропаганди. В селах рекомендовано відновити дошки поштан та прапори передовиків... (Закінчення на 6-й стор.)

"Все ні до чого, все мені пусте,
коли тебе немає поруч мене"

Люди́ла КОХАНЕЦЬ,

Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото), «Голос України»

Борис Мозаєвський, тонкий поет і знаменитий археолог, знає, що писати. У глибинах скіфських курганів збереглися не лише пекторалі, а й найбільша та-ді наших предків: «Все ні до чого, все мені пусте, коли тебе немає поруч мене». Навіть у заробітні дні величезний працьовити волонери переходили разом з жінкою...

Давно відізнає цю скіфську коню в степах Причорномор'я. А відізнає таїни залишилися в генах нащадків: «Коли ми вдома, на світі тепло жити». Навіть якщо ти не володар, а ти не вельможна цариця — просто землі Чоловік і Жінка.

Два сиділи в дівкалі річці — він і вона. Вони. І сонячний диск. І райкова пролода. А, може, вірші. Вірші, хіба це важливо? «Коли ми вдома, на світі тепло жити». «Коли тебе немає поруч мене», — гірота безжалісної самотності не змистить дніпровською водою, не зникне в глибини кургану.

У номері

Візит голови бундестагу Ріта Зюсму

У понеділок до Києва з дводенним офіційним візитом прибуває Голова німецького бундестагу Ріта Зюсму. Цей візит — відповів на офіційний візит до ФРН Голови Верховної Ради України Олександра Мороза в травні 1995 року.

Програмою перебування передбачено перетворити спікера німецького парламенту з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком та міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

Під час візиту запропоновано зустріч Ріти Зюсму з членами Комітету Верховної Ради в закордонних справах і з'являх з СНД за участі представників парламентської групи «Україна-Німеччина», політичних партій та фракцій. Як очікується, сторони обговорюватимуть низку політичних розбурхувань українсько-німецького співробітництва, зокрема, можливість більш конкретного його спрямування. Це супутуватиме і активізації міжпарламентського співробітництва Рад та бундестагу.

Перебачається, що гостя побуває у Посольстві ФРН в Україні, відвідає Німецьку євангелічно-лютеранську церкву, зустрітись з представниками німецької громади та підприємцями, які працюють у нашій державі.

У Бреста з'явився шанс прислужитися миру

Сьогодні у Бресті відбуватиметься зустріч міністрів закордонних справ України, Республіки Білорусь та Республіки Польща. Вона прохолодитиме ядро з довголітнього глуму зовнішньополітичних відомств трьох країн, досягнуто на нараді міністрів закордонних справ Центральноєвропейської ініціатииви (ЦЕІ) першого чергу у Вільні, та на запрошення міністра закордонних справ Республіки Білорусь В. Сенька.

Мета зустрічі — поглиблення контактів між державами. Обговорюватимуть питання двостороннього-тристороннього співробітництва наших держав у рамках ОБСЄ та ЦЕІ, у програмі «Європейський Бут», у міжнародних організаціях, а також тресторонньої взаємодії в сфері мінімізації наслідків аварій на ЧАЕС.

Йтиметься також про перспектив розвитку ОБСЄ та підготовку до Лісабонського саміту, що відбуватиметься 2-3 грудня, й у ході якого планують прийняти офіційного документа ОБСЄ щодо моделі спільної і всеохоплюючої безпеки Європи XXI століття.

Читайте в суботньому випуску

Як голосувати за Конституцію

Діловий компас підприємця

Інтерв'ю з Анною Дугасвою через два дні після її зникнення з Підмосков'я (продовження)

4—5 стор.

3—9 стор.

10 стор.

Відкриваємо нову рубрику НАД ПІРВОЮ Я ЖИТИ. Привадуєте той роман Селінджера, де 16-річний Хопген казав: хочу мати таку роботу — охороняти дітей, що втрачаються над пірвою я жити. Саме час це привадувати, бо й наші діти — над пірвою, а наші Хопгени — холодно й незатишно...

Чи забороня М. Горький видавати в Україні роман «Мати»?

Склад олімпійської збірної України

11 стор.

12 стор.

13 стор.

20 липня 1996 року. № 133 (1383)

У номер

Битва за врожай:
вперед до перемоги.
Піррово?

(Початок на 1-й стор.)

Урожай у Харківській області вирости неограничений. В середньому 30—35 центнерів на гектар. А в чималій кількості господарств близько 50. Однак, аналіз заступник голови облдержадміністрації Віктор Волоник, керівник колективів свідують заможності поляків, виробляючи значні втрати під час збирання.

За словами фахівців, близько 60 відсотків комбайнового парку не придатні для ефективної роботи на жнивях. Шкорова, більшість машин можна відновити. Та немає необхідних запчастин, коштів для їх придбання. Але чому-то ніколи не згадує, що на Харківщині добре розвинуте сільськогосподарське машинобудування.

Близько пів мільярда і аргументи можна було б дивно рекомунікувати та виготовити та місцевих заводів, не тільки для Харківщини, а й для всіх країн. Та «зайві клопоти» нікому не потрібні.

Не краше становище і з тракторами. На початку року заводи дусалися, їх частку на Харківському тракторному заводі, трьох родинних мужиків — Президент України, директора ХТЗ Валентина Бібілія і інші покійного губернатора Олександра Масельського — господарств області за літнього одержали значне нововищення тракторів. Однієї вилучили знову доз «застаряла» в чинючихся кабінетах, і Харківський «застаряла» і часті його сумнівок, більше простого, аніж правди.

Чимало керівників сільськогосподарських підприємств на заводі по техніці. Близько сотні комбайнів німецького та американського виробництва уже працюють на полях області. Сумнівок немає — машини прекрасні. До речі, наші, як дехто каже, «милішійні табири» трудяться на них не гірше, ніж заокеанські. Одніх мало хто поширює інформацію про те, що навіть за окрему частку комбайнів працюють сезонно в господарстві селянства, іншим же надають постійну зарплату. Тут би похвалити, чого варта така «індустрія», особливо зазначаючи, що ціна на продовольство зростає останні часи асортиментом не в два, а в шість разів, та відомості сильніших ширини машини та джерелів інформації, тим часе, що таких пропозицій не бракує.

Звичайно, і цивільного року урожай збереться. Тільки який? Аде кожний нехатаючий жас, що затягнені джерела казали на місцеві мешканці спричинити тутіж 20 відсотків урожаю. Та що відповісти, підсказує 20 червня знову техніку. Та відвідує... Він, хіба веє і перелітає? От і шарахнувся, скільки втрачає Україна, якщо цього шість років своєї коштує 260 мільярдів.

Могли б годувати нігістів. А та самим лід вистачить хліба.

Сергій ЛАВРЕНКО, «Голос України»

На вуллічному фронті —
генеральне прибирання

ЗА ОСТАННІ декілька років шахтарський страйк став невідомим явищем. І шоразу «рокукурчави» не бачилися в історії шахтарства. Це за одним і тим самим сценарієм: шахтарі тиснуть на уряд, а той, не бажаючи розбиратися в ситуації чи не маючи на це достатньої кількості грошей, стримує уряд у вуллічному фронті певну кількість грошей. Утім, замість менше, ніж за кілька тижнів, ас в результаті страйкової прирости зменшався. До наступного разу. І от ескадронний приїждо до того, що вуллічний фронт перетворюється у своєрідну метастазу: мікроби розкладаються, фінансові машини, поможени на традиційну депресію, стривожували цілющість безвідділ, аде скільки коштів не стримували до вуллічного регіону, вони безвідділ знайшли. Звичайно, що здебільшого не були гроші, заробіток камоє інших.

Протистояння тижня

Знавалося б, вихід із цієї ситуації було знайдено давно, аде в останні кілька років тільки й говориться про закриття цілющого червоних базальних шахт, про те, що потрібно виконати конкурентоспроможні шахти із цієї загальної кількості, а кошти в підтримку вуллічних, то не гадує загалом, а кожну шахту окремо. Та розмови записалися розмовами, а у вуллічний галузі під часом збитковості тривало розширення і самознищення. Причому часто завдяки «благим намірам» страйкарів, бо саме під час страйку вуллічний фронт найзручніше сполучити кінці фінансових машин. Інші свідчать останні перевірки в Луганській та Донецькій областях, вуллічний генерал не що хотів.

Та, схоже, цього разу традиційний сценарій втілювати не вдалося. Прем'єр-міністр Надав Лазаренко, маючи дуже чітко заявив, що бюджет шахтарів нічого не винини. Мало того, замість планувати збільшення 30 трильйонів карбованців з бюджету переказано на 12 трильйонів більше. Також було розроблено детальні графіки погашення забор-

гованості з інших позицій. Скажімо, вже до кінця нинішнього тижня з шахтарів за відвантаження вуллічних мусили розвинулися підприємства Мінінрому, а протягом наступного плановано надати 4 трильйонів карбованців на закупівлю енергетичного вуллічного для електростанцій. Нагадаємо, що протягом останніх двох місяців вже було надано з цієї метою 8 трильйонів карбованців. Проте, плановано, уряд не матиме перешкоди самостійно шукати ринки збуту та споживачів.

А до того ж віднайдено гроші для завершення в експлуатацію 90 нових шахт. Надалі шахтарі мусили самостійно шукати ринки збуту та споживачів.

Надія БЕДРИЧУК, «Голос України»

«Вросяно шак» допомоги не буває

КОЛИШІ на зустрічі з російськими бізнесменами керівник української державної служби США Стробиц Телботт, який цього тижня побував у Києві, сказав, що Сполучені Штати ніколи не підтримували держави «безтитулю», а кожну проблему розглядали з точки зору власних інтересів. Скоріше ж це «власні інтереси» американського дипломата і побував у Києві.

Одна з головних шлей аргументів пана Телботта проше інтересів України в європейській та світовій структурі. Сполучені Штати, зазначив американський гость, уже в близькому майбутньому будуть в складі однієї неоподаткової Європи. Лише тоді ці регіони будуть в змозі сміливо назвати «безпечним».

Американський уряд активно підтримує Украї-

на в цьому тижні американські та українські дипломати. Крім економічних питань воно обговорює «проблемні» питання контролю над ядерними озброєннями.

В центрі уваги пана Телботта були економічні реформи. Щого року Україна отримує від Сполучених Штатів допомогу на суму 1 мільярд доларів — найбільшу, яка надається республіканам колишнього Радянського Союзу. До неї акційна грант кредиту та інвестиції для приватизації, реформи системи оподаткування, укладання Україною умов МВФ та банків розвитку, а також приборкання економічної злочинності та корупції, що стали невід'ємною частиною економіки республіканського Радянського Союзу.

Визит Стробиц Телботта це раз за раз бажання Сполучених Штатів розвивати відносини на найвищому рівні, щоб забезпечити умови для зменшення економічної злочинності, якій ми підтримуємо двох держав.

Свято тижня

Завтра — День металурга

Металургійний комплекс — це не єдина базова галузь економіки, яка за пів століття була в Україні. Не тільки не зменшилася частка в валовому національному продукті, а в збільшилася її ймовірність. Тож ніж металургія промисловість залишається однією з найбільш важливих галузей економіки в Україні — у 1995 році експортно продукції на суму майже у 2,5 мільярда доларів США. Комплекс налічує 26 гірничодобувних підприємств, 12 металургійних комбінатів і заводів, 8 трубних, 10 металевих, 16 коксохімічних. Заводів з виробництва вагонетів, 3 заводи феросиліциду, серед яких найбільш в Європі гірничодобувний та металургійний комбінат Кривий Ріг, Маріуполь, Закарпаття, а також у галузі прокату більш як шістьох тисяч фабрик. Тож сьогодні усіх їх відіграє з Днем металурга.

З нагоди свята працівники галузі приймають Прем'єр-міністра України Пилипа Лазаренка. Він зазначив, що уряд зробить все можливе, щоб ані зменшення несприятливих економічних ситуацій підтримати національного товаровиробництва, ані зменшити податковий тиск, посприяти розширенню ринку збуту та підвищенню конкурентоспроможності продукції.

Він зазначив, що підприємства, які працюють стабільно, не мають жодних об'єкцій у словесній формі та в грошовій формі. Однак, щоб суттєво збільшити частку в галузі, необхідно провести докорінну структурну перебудову.

Алла РОМАНЧУК, «Голос України»

Партнерство заради майбутнього

Церемонія тижня

До цього дня УПФ та її партнери біли майже чотири роки. Тому так тепло й зворушено вітав перших висушників Міністерство естії Сергія Головатий — президент Фондуції. Добрий історичний погляд на адресу перших джеців майстрів підняв лідер директор Київського університету імені Тараса Шевченка.

ка Віктор Скопенко. Партнерство фундації та університету у справі підготовки майбутнього фахівців — це не випадково. На думку Сергія Головатого, саме завдяки програмі Центру та співпраці з вищою професійною вишкідальною складом університету та Інституту міжнародних відносин українська правнича школа має велике майбутнє.

У цей день став пам'ятним

не лише для молодих майстрів права. «Ми відзначаємо радість ще й тому, що перший випуск Центру став за кілька днів після утвердження української державності у вигляді прийняття нової Конституції України», — сказав міністр естії. Саме тому за визначний особистий внесок у підготовку та прийняття нової Конституції Український Центр правничих студій присвоїв звання «Почесний майстрів права» 16 народним депутатам згідно з Постановою спеціальної комісії з доопрацювання проекту Конституції: Ми-

хайлово Сергію, Романові Безсмертню, Валодіміру Гетьману, Сергію Довгоду, Миколі Адачуку, Іванові Зайбі, Миколі Карнауху, Сергію Кирієнчуку, Олександрові Аврамовичу, Віктору Омельчу, Іванові Погоску, Сергію Софійовичу, Сергію Соколову, Ростиславові Чабану, Валентині Чеботарову, Ігорю Юхоньковому. Почесними майстрами права стали також 9 працівників Адміністрації Президента, 6 працівників Секретаріату Верховної Ради, 4 члени Української комісії з питань правничої термінології.

20 липня 1996 року. № 133 (1383)

Елефант

221-10
224 255

Діловий компас підприємця

Посольство Республики Беларусь: 250011, Киев, вул. Куруева, 8, тел.: 295-53 80, факс: 295-96 92.
Посольство Катарского Эмирата в Украине: 250011, Киев, вул. Грушевского, 12, тел.: 293-73 71.
Посольство Народной Республики Беларусь: 250026, Киев, вул. Горького, 114, тел.: 269-99 82, факс: 269-99 85.
Посольство Республики Корея: 250034, Киев, вул. Володимирская, 34, тел.: 244-83-31, факс: 244-03-64.
Посольство Республики Куба: 254033, Киев, Бессарапский район, 3-й этаж, «Национальный», тел.: 291-87 34, факс: 291-87 58.
Посольство Республики Кувейт: 250021, Киев, вул. Грушевского, 12, тел.: 291-87 34, факс: 291-87 58.
Посольство Литовской Республики: 250025, Киев, Деснянская, 4/6, тел.: 229-21 20, факс: 229-27 45.
Посольство Великого Социалистического Народного Ливанского Арабского Дамаскского: 250034, Киев, вул. Свирьская, 16, тел.: 244-66-21, факс: 244-66-24.
Посольство Ливанской Республики: 250035, Киев, вул. Горького, 122, тел.: 227-43-72.
Посольство Республики Молдова: 250011, Киев, вул. Куруева, 8, тел.: 295-67 03, факс: 295-67 03.
Посольство Монголии: 250036, Киев, вул. М. Коцюбинского, 3, тел.: 216-88-91, факс: 216-87-51.
Посольство Республики Нидерланды: 250054, Киев, вул. Тургеневская, 21, тел.: 216-18-05, факс: 216-81-05.
Посольство Корольства Норвегия: 250034, Киев, вул. Свирьская, 16, тел.: 224-09-66, факс: 224-08-55.
Посольство Республики Польша: 250034, Киев, вул. Грушевского, 12, тел.: 224-09-66, факс: 229-35 75.
Посольство Португалии: 250034, Киев, вул. Чернышевская, 9/2, к/в.77, тел.: 227-34-42, факс: 227-20-66.
Посольство Российской Федерации: 250011, Киев, вул. Куруева, 8, тел.: 294-79 36.
Посольство Румынии: 250030, Киев, вул. М. Коцюбинского, 8, тел.: 254-52-61.
Посольство Республики Сербия: 250034, Киев, вул. Ярославская, 34, тел.: 212-03-01, факс: 212-32-71.
Посольство Республики Словакия: 250034, Киев, вул. М. Коцюбинского, 10, тел.: 244-74-73, факс: 244-73-50.
Посольство Тунисской Республики: 250034, Киев, вул. Чернышевская, 44, тел.: 227-72-20, факс: 220-86-55.
Посольство Турецкой Республики: 250011, Киев, вул. Арсенальна, 18, тел.: 294-99-64, факс: 295-64-23.
Посольство Туркменистана: 250070, Киев, Андрусовский, узб. Б.Б., тел.: 416-02-07, факс: 416-02-94.
Посольство Республики Узбекистан: 250011, Киев, вул. М. Жукотского, 14, тел.: 228-70-49, факс: 228-20-32.
Посольство Республики Украина: 250034, Киев, вул. Свирьская, 14, тел.: 228-70-49, факс: 228-20-32.
Посольство Французской Республики: 250034, Киев, вул. Рейтарская, 39, тел.: 228-87-87, факс: 228-70-78.
Посольство Чешской Республики: 250034, Киев, вул. Ярославская, 34, тел.: 212-08-07, факс: 244-61-80.
Посольство Швейцарской Конфедерации: 250005, Киев, вул. Феофанова, 12, тел.: 228-54-73, факс: 290-86-57.
Посольство Швейцарии: 250021, Киев, вул. Липская, 3, тел.: 268-61-82, факс: 291-89-19, факс: 291-62-33.
Посольство Республики Хорватия: Киев, вул. Артема, 50/51, тел.: 208-68-62, факс: 244-69-42.
Посольство Словенской Республики: 250011, Киев, вул. Куруева, 8, тел.: 296-28-86, факс: 294-80-55.
Посольство Южной Республики Югославия: 254033, Киев, вул. Артема, 52/4, 4-й этаж, к/в. 113, тел.: 211-97-34, факс: 213-69.
Посольство Республики Армения: 250034, Киев, вул. Чернышевская, 9/2, тел.: 227-71-72, факс: 220-72-06.
Посольство Японии: 250029, Киев, Музейный район, 4, тел/факс: 462-40-19.
Посольство Косово в Украине: 250090, Киев, вул. Коцюбинского, 13, тел.: 225-75-86, факс: 244-35-97.
Посольство Республики Беларусь: 250011, Киев, вул. Грушевского, 12, тел.: 293-63-63, факс: 293-52-87.

Як представитися представництву

НАЯВНІСТЬ національного паспорту та консульської у дипломатичних установах своїх держав можуть задовольнити лише іноземці-туристи. А що пропонують наші законні діти, що прибув до України з сервізніми чи намірами? Скажімо, з бажанням відкрити іноземне представництво.

Розповідає початковий підіступ з офіційними представниками іноземних держав: Управління зарубіжних установ Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі України Олексій МАКСИМЕНКО:

Інструкцію про порядок реєстрації представництва ноносним суб'єктом господарської діяльності затверджено наказом нашого міністра 18.09.96, № 30 і зареєстровано в Міністерстві 24.09.96 за № 34/1059.

Відповідно до цієї інструкції підприємство зобов'язане надати до Міністерства такі документи:

- копію заяву з поданням зазначених у ній даних про заручку фірми, витги з торговельного (банківського) реєстру країн митрополітаризації України, банківських реєстрів банків (акціонерів, банківських акціонерів, банківських акціонерів), довідку з банківської установи, в якій відкрито рахунок, дозвілення на здійснення представницьких функцій.

Ці документи треба нотаріально засвідчити в Україні, а потім надати до Міністерства консульських установок, що представляють інтереси України і супроводити перекладом українською мовою. Пакет документів подавати до нашого міністерства за адресою: м. Київ, вулиця Майданська, 15, кабінет 10.

Якщо документи надані повноформально правильно і міністерство прийняло рішення про реєстрацію фірми, вона має право здійснювати діяльність з продажу і ліцензії державних і недержавних свідоцтв, після чого їй видадуть відповідні свідоцтва.

В Україні співробітників представництва відкрити поточні рахунки в українських банках, реєструвати й отримувати номери актів автотранспорту фірми, зареєструвати на її обладнання, що тимчасово завозиться на територію України і необхідні для обслуговування офісу та функціонування представництва.

Від представництва протягом місяця з моменту отримання свідоцтва зобов'язані стати на облік у податкових інспекції і Міністерстві України. Дані про реєстрацію фірми надати до Міністерства і вказати в ньому міністерство. Діяльність представництва здійснювати за умови, якщо ліцензії суб'єкту господарської діяльності, який вносе пред'явлення, є в Україні.

Якщо в Україні відкрити представництво, в разі припинення дії угоди з державою, який представництво відкрито на поставці цієї угоди і це ним припинено. А якщо угода не буде виконана, то представництво не створюється, що може бути використано для заохочення України, його діяльність

Від миткиці не сховатися

Маючи його, представництво може звертатися до органів УВІР МВС України під час реєстрації паспортів та отримання віз іноземними співробітниками: у Міністерство видає спеціальні службові картки, що діють на всій території нашої країни.

[illegible]

— Тимчасове введення і виведення виставкового майна здійснюється під обов'язковим присутством митної посадової особи, яка здійснює наклад або підписує, що зазначено в виставковій митній декларації (ВМД). За порушення обов'язку відповідно до ст. 113 Митного кодексу України укладатиме протокол, що спричиняє стягнення штрафу на службових осіб, а також конфіскацію цього майна або стягнення його стосовнокористувача, якщо конфіскація неможлива. У цьому зв'язку до закінчення терміну тимчасового введення майна на територію України воно має бути вивезене за межі України; заявляючи митницю з метою вільного використання, при в'їзді митницю для передачі у диспозитив держави; переправляти митницю для зберігання

Людмила КОХАНЕЦЬ, «Голос України»

До намірів, але щирі миротворчі наміри Алла Дудасова вдалося не опізнати. У травні минулого року, під час візиту президента Сполучених Штатів з дружбою до Києва, Алла Федорівна попросила мене передати Хілларі Клінтон книжку її поетів «На цьому столітті» з написом англійською мовою: «Вашим дітям пані Клінтон! Їїм присяга віра і єдиний цінний народ, а чоловіки не зможуть зрозуміти красоти жінки, може, це спробую зробити ми, жінки». Дружина чеського президента покарала велику навію на відносіні Хілларі. Одного перша леді Америки була дипломатична, як і її чоловік, а дипломатка потребувала певних правил, за яких при відносіні Алла Дудасова залишилася неповаженим. А недоброї президент Клінтон, м'яко покритикуючи «свого друга Бориса» за надмірну прохоту грошей, дозволила собі історичну помилку: «Вона» в Чехії навідує йому вірну мішу «Підписи і Підписи» у Сполучених Штатах. На «чеського» останнього «протестувальника» авторку посланка до «Вісника» своїм християнським милосердям Хілларі Клінтон: «Вона Дудасова працює як і індуїстично на відношеннях зрієлі тим, хто накинута зашморк на волюлюбий чеський народ».

Нічого не вийшло з «другом Вільямом», нічого не вийшло з «другом Борисом». Як відомо, в Чехії новий Республіці федеральній військовій знову почали великомасштабні воєнні операції — вибори закінчилися Вітм, гуд кавонами супроводжували «вільне волевілля» громадян «суб'єкта Російської Федерації» у Сполучених Штатах. На «чеського» останнього «протестувальника» авторку посланка до «Вісника» своїм християнським милосердям Хілларі Клінтон: «Вона Дудасова працює як і індуїстично на відношеннях зрієлі тим, хто накинута зашморк на волюлюбий чеський народ».

Того руму серед цього туркоти слабкий голос Алла Дудасов, що переймається його болем, не уявляючи справжнього змісту колосальних операцій «з розуміння цивілізації терористів».

— Алла Федорівно, ви й досі вірите у власні слова? «На сьогоднішням» ви знаєте, що торжествує доброту? Ви, продовжуючи «виринувати» місто, вірите, що аренті-решт доконалих народів із сайдів злочинця перетворяться на його суну?

— Вірно, бо що заминалося, крім віри. А рядки про торжество добра... Це мій давній вірш, довосяний. Тоді мені й справді здавалося: «Сьогоднішням» ти отуступає, як страхи детектив порок. Десь пожеждає час ночний, і ослепительною росой туман влучає зари свєрхает...

За кілька тижнів до загибелі Дюжарова я дописала закінчення цього вірша, з поправкою на час. Я хотіла проголосити його під час останнього телефонного зв'язку слухачам «Голосу свободи», але Дюжар, знаючи, що за ним полюблять і жорстко емоційно чужі, відказав мене: «Паніше, після розмови з Бором...» Шаніше... (догавдає та каже).

Я передаю цей вірш читачам «Голосу України»: для мене ваша газета — це і є голос свободи:

...Но доброта не побеждает.
Кровяное войско не конна,
Гуля в Гоголефу освещает
Мушкетеры в масках без лица.
И неизвестно, кто прикажет
«Убить!» — заучит на зтот раз.
Вина крови и греха,
Ложь без конца.

Подлец рождает поддлеца.
И ас уже не пустят в рай.
Опыт — а объективный сарай.
И ложь — а изгнорюла скажу.
А чм не кошт, колы на войну
Бредает, сповню на убой,
С опущенною головою...
И заматает облоны цвет
Поселенный и кровавый след.

— Це дій, Боже, щоб справдилися наше пророцтво... Як казали, що Дюжар знав про поплоняння на нм. Зайду? Як прохалися ці лова? Як справді вилізли, зовсім його зорку. Раніше він міг говорити телефонною годиною й більше, і ніхто не міг заворіти. Все почалося в Шалажі. Тільки припинив зв'язок, як падали літаки — почали засипати село бомбами. До речі, за кілька днів російські збройні масові інформації «пронесли» ситуацію: з'ясувалося, «чеські літаки» б'ють по тих селах, що підписали мирні угоди» (1).

Того разу ми як арозуміли, що полюблють саме за нами: в селі був табір з пораненими бійцями, думаючи російські літаки засвоюють значну «територію». Наступного разу знову приїхали в Шалажі, тільки в інший день. І знову авіація. Глибинні бомби падали поряд з нашим будинком — знесли павушину. Люди, на цій авіації, майже не постраждали. Як тільки літаки зупинилися, ми не могли тут пожити — нас унімали б. Тому поклялися на волю Аллаха і разом з охоронниками залишилися в будинку. Падали війська, двері, обвалилися стіни. Деякі «молочні» сини Алла дуже злилися. Під час другого палачу розповіді цього дому хотіли арештувати хоча б хлопчика. Накинула на нього дубинку і побігла городами до бомбоховини. Вачимо — над нами знову літак. Діє залупитися в довжину і вниз. Літак скохнувся до руку й поволокла за собою, тільки вони скохнулися за роком, як у те місце поцілила ракета. Це все відбувалося на наших очах, а ми нічого не могли зробити, щоб зрятувати синів.

Потім два дні жили в лісі, боїлися зайхати у якийсь село, щоб не прирости його на бомбардування. Звідти, з лісу, їхали на спеціальні пукати телефонувати. Я постійно була поруч з Дюжаром, мені здавалося, коли я з чоловіком, з яким нічого злого не може трапитися. Сам ход Дюжар розраховував: літак з'явиться після сєану через хвилину 20. За цей час треба вквітати у програму і швидко залишити небезпечне місце.

Потім два дні жили в лісі, боїлися зайхати у якийсь село, щоб не прирости його на бомбардування. Звідти, з лісу, їхали на спеціальні пукати телефонувати. Я постійно була поруч з Дюжаром, мені здавалося, коли я з чоловіком, з яким нічого злого не може трапитися. Сам ход Дюжар розраховував: літак з'явиться після сєану через хвилину 20. За цей час треба вквітати у програму і швидко залишити небезпечне місце.

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

«Я знаю, що зустрінуся з Дюжаром»

— Чому загибавши того фатального разу?

Дюжар думав, що виступає поговорити. Спочатку із зверненням до «Голосу свободи» виступив його помічник Ваха Ібрагімов, потім хотіла «вразитися» я зі своїм віршем, але чоловік попросив мене відійти. Велика авіана в нас поламалася, була тільки коротка — півтора метри, довгося говорив телефонком, поклавши його на капот. Машину зверху заклали гілками, думами, що літак не помітять. Я стояла біля входу, на відстані півтора метрів джєтє метрів. І раптом якийсь синхронний удар за спиною, зором не гучний. Зникнувши до глибини бомби, я навіть не звернула на цей звук серйозної уваги. Потім це один тільки самий удар, і на мене зверху вилас Муса, крикнувши: «Не висушуйте!» Отримавши від плеча хлопчині скорхило, подумала, хтось поранений. А потім бачу... на колінах у Мусі лежить Дюжар, крові немає, схоже, що просто непритомний...

Удар був не зверху, а зліва, зліва збоку. Там іде розмови про літаки, Дюжар ще казав, що вони летять на Грузію. Потім стало зрозуміло, що саме з них посилали бомбово-ракетний удар. На вилітлі машині охорони ми приїхали до будинку нашої людини, і почався якийсь обстріл села — просто злітає з вогню.

— Дюжар був уже мертвий?

— Ми намагалися привести його до життя. Я руками намамала на голову в нього руку, невелику, пальчик на три. Думали, він просто у глибокому шоку... Потім, коли вогонь трохи стих, хлопці ще їхали за загиблими. Вони дуже любили Дюжара, останнім часом були нерозлучні з ним і разом пішли на той світ...

— Алла Федорівно, абилобаче що не запам'ятали?

Смерть Дудасова викликала стільки чуток і сумнівів, що...

— Я зрозуміла: не було публічного «доступу до тіла», не було пишного поховання, і почали сумніватися у факт самої смерті. Цих я можу сказати тільки, хто не вірять? Я сама найбільше у світі хотіла б не вірити... Два дні ми ховалися з мертвим

Дюжаром у будинку наших друзів, я не знала, як сказати людям, що Дудасов вже немає, найбільше боляче відчув, бо у відчуженні хлопці такі як би бігали... Новали б усіх підлітків, і себе під кулі підставляли б... Довго радилася комуністці й вирішила сказати народній правду. Люди були в такому розпачі, що це важко передати словами, мені це й доводилося заспокоювати хворих жінок, дідусів. Навіть, Боже, два мені сини в ті чорні хилілки й й сама дитина, як і жінка, витримала. Може, тому, що була не сама у горі...

А похорон? Ви ж розумієте, що не можна ще показувати Дюжарові могили. І мертвому йому не дадуть споконю. Ми спочитуючи хотіли везти його тіло на конях туди, де він мріяв жити останні роки. Таке виважено. Але поки шукали коней, дітани згодилися (і закінчили той сільський цвинтар бомбами. Вони воювали з мертвими предками Дюжарів, тим більше зумисленим з його останків).

— Так, мені вдалося відправити його в Ічнері за два тижні до того жалячого дня. І я мала їхати з ним, але вблагала Дюжарів: «Дозволь мені залишитися з тобою, якщо я не татар, значить, діт тебе. Мені вже багато років, у нас дорослі діти, онуки, з мому прохотіти їм. Я хочу бути з тобою...»

— Дюжар здався... Діти поїхав з жінкою, у ноторі троє малих дітей. Я залишилася і дякую за Всевишньому: жінки поїхала туди — ніколи собі цього не простила б... Знаю, що в мене є і молодший син у надійному місці, родити онуки, здорові, слава Богу. Але мені страшно зустрічатися з ними, це буде...

перша зустріч без батька...

Пригадує нашу зустріч півроку тому, коли він з Діт повернувся до Чечні. Він знімався, що страшно хилостеле за синів: біте не на гірський ирурот — під бомби, але відчувате себе щасливо від передчуття близької зустрічі з чоловіком. А потім подумався за гір: «Дісталися багаторучники. Все в чоловіках обіймає...» Там мало часу минуло, там багато водій відбулося...

— Я справді була дуже щаслива ціл півроку поряд з Дюжаром, хоча відчувала — насувається найстрашніше. Розумієте, це було наперед нарисовано на небесах, і я була зовсім безпорадна зі своїм поклянням. Після від'їзду сини мені прислали сон: насувається чорна хвиля, вона накриває мене з головою. Чорна ніч, чорна хвиля... Я виповнювала берег, але він провалюється під моїми ногами, чорна земля поглинає мене, і я задихаюсь. Прокрикнула — Дюжар не спить, там діти дивяться на мене. Кинула, а тільки тільки не померла від страху. Він стиснув мою руку: «Алло, це Всевишний мене забере...»

В останні спільні дні ми заново переглядали наше життя, згадували знайомство, могоді, все добре і не дуже приємне... І відчувати треба виступати наговоритися, пробаючи одне одному, поспити... Дюжар розумів, що я готова з ним розлучити все — і смерть також, і дуже цінував це. Мені найтяжче згадувати ці дні — вони, як судилля відкрита рана...

— Перше, що після смерті поклялися його на підлозі, ма з Мусою біля в іншій кімнаті. Так веліти мусульманський значить. (До речі, в «Ізвєстіях» помістили, написавши, що ми одилюги його в білі. Під час Газавату воїна хоронять у білі, в чому він загинув. Смерть за Батьківщиною — вже очислення, не треба чистити ні мига, ні порозятати). Пропу — давай підійдемо до нього, він там уперше лежить один. Уперше. Такий самий, Заходимо, а в його розпачі... О Муса каже: «Вачині, Дюжар на тебе чекає...» Повернувшись, і я могоді-могоді, просила-благала Господа, щоб він прийняв його Дюжарів і полюбив, як ми його любили: він був великий мужик на цій землі.

А потім, як належить у мусульман, я тричі промолвила: «Процяю тобі (коли відходять дружина, чоловік лише раз каже що віраку: жінка за життя завжди менше знає від чоловіка...» Агт), і коли о б-й ранку ми з Мусою знову прийшли до Дюжарів, його обличчя стало таким світлим, захопленим, молодим... Я знаю, що скоро зустрінуся з ним: якби не ця налія, я не змогла б його пережити. Не змогла б...

Окаменело, окаменело серце ме —
Тільки в этом ли дело?
Столько палищих слез истощило.
Душечка не жила, сердце остало.
Слез вновь не вымоет
Из камня немощь,
Горькая складка у губ
И... ни слова.

На знімку: Діт з матір'ю.

Фото автора.

Продовження. Початок дні. у «Г» за 6 липня ц. р.

— Богдан БЕРЕЖКА, «Голос України»

У сім'ї Куців за чашкою кави...

ФОТОГРАФІЮ сім'ї Куців із Луцька є випадково побачив у фотокоріpondуарного на Волинській вулиці «Ліс» Василія Куцівана. Вона відразу мені пала в око, і захопився познайомитися з цією великою сім'єю. Як їй сьогодні жистися? Власні Куцівани дає мені домашню адресу і телефон Надії Григорівни і Сергія Васильовича, а дозволу яких я і запитав до їхньої оселі.

Уваляється, двохтисячній міській квартирі, в якій живуть два, мама, та їхні п'ятеро дітей. Усі дорослі. Наталя, Тетяна і Юра — студенти Волинського державного університету. Володимир закінчив середню школу, а найменша Оленка в новому навчальному році навчатиметься в сьомому класі. Їхня мама Надія Григорівна тільки торік закінчила Луцький інструментальний Інститут, а нині — аспірантка цього навчального закладу. Раніше за всіх видів освіти зловбух їхній батько, багато років тому закінчивши Львівський сільгоспінститут. Нині працює заступником у міській адміністрації. Нещодавно сім'я пополнила сина. Наталя і Тетяна вийшли заміж.

Мені пощастило. Вих застав удома і мам майже дві години приємного спілкування. Ніхто з них не казав про себе. Батьки розповідали про дітей, а діти, до подробиць, про своїх батьків. Я дізнався, що сім'я з'явилася майже сім років тому, коли і проживала в Монголії. Сергій Васильович в одному з навчальних закладів працював консультантом, за добру роботу отримавши срібну медальку.

— Тато дуже любив бокс, працював тренером, він і тепер не залишає спорт, — казала Наталя. — Тато вважав, що не падає, любить музику, грає на гітарі. Я пам'ятаю, тато співав у монгольському хорі і монгольською мовою...

Наталія Григорівна казала, що їхні зити Юрко і Олександр грали на гітарі. — Всі наші діти вчилися в п'ятірці, — з гордістю казала мама. — У нас такого немає: не вмію, не знаю, не хочу. Всі всі повинні знати, вміти і хотіти.

Дівчата в сім'ї займаються спортивною гімнастикой, хлопці — боксом. Юрко — кандидат у майстри спорту. В сім'ї — три фотографії. Але найцінніші речі — фотографії — Тетяна. Наслідуючи приклад мам, всі шикують і в якут. Як правильно, ховають у тому одязі, який самі пошили, з'являю. Пишуть вірші, малюють.

— Дуже любимо плавати. Коли бувало на морі, влаштуємо сімейні змагання із запливом до п'яти кілометрів в один бік, — розповідає спокійно і розважливо Юрко. — Вакху мені назвати переможець, але Наталя найдовше може бути під водою. Вона голени руками вивить колінок морських бічків, камбал.

Донечка в сім'ї було сім велосипедів. Прийшли зити — додалася ще два. Сім'я має власний мікроавтобус, щоб усім уміститися. Але дуже часто, коли гарна погода, всі виїжджають на природу на велосипдах. Юрко і Володимир їздять частенько на велосипдах до двох і трьох кілометрів, а Наталя до 90 кілометрів.

Допоможуть там по господарству, а надвечір повертаються додому. І не скаржаться на втому.

Взагалі в сім'ї ніхто ні на що не скаржиться. Десь торік з'явився бокс з лиснянином. Бу майже скрізь чуті: і то не так, і то не так, і то бракує... Я і запитав:

— А хіба у вас нема проблем?

— Нема, бо ми їх тут же вирішуємо, — усміхнувся Сергій Васильович. Треба любити життя, казав він мені. Але робити все для того, щоб воно було кращим.

На столі, коло якого я сидів, стояли у вазі повилики. У цукерничці лежа-

Микола ВОЛОК, «Голос України»

ГОЛОДНЕ ПОКОЛІННЯ

В ОДНІЙ з кіровоградських шкіл на уроці хімії відбулася непередбачувана реакція, і шестеро учнів віддали трупи. Та коли «хімістка» допомогла «красавці» до лікарні і мам зробили промивання, лікарі були просто вражені: дитини швидко вилікувалися. Проте, діти працували добути нічого не їли.

Не раз у розмові з учителями доводилося чути про випадки знехвалення дітей від недовідання просто на уроках. І вчителів так дива-лі облімає. А колись же дітей годували в школах...

— Харчувати їх трохи ні їли, — сказала голодний педагог відділу охорони здоров'я Кіровоградського міськкомітету Ольга Жигалова. Та якщо раніше шістьох дітей харчували безплатно і стільки ж за поїрку плату, то тепер безплатно лише 1239, а за плату — 90. А дітей, що не потрапили до пільгової категорії, годували батьки чим погано, то і нечасто і в них хворіє кишківник і трахеї, і навіть трахеїт, виділення анемії. В особливій складній ситуації діти сімей так званого середнього достатку, де в батьків не вистачає коштів на надбавку до зарплати.

За словами Ольги Васильовни, демографічна ситуація в місті загострилася дуже складно. За останні роки зникли природний приріст населення. У його структурі зменшилися п'ять категорій дітей. Місто стає все менше і діти, які в нинішньому році народилися 2641 дитина, а в минулому за відповідний період — близько 4,5 тисячі. Розповідають, що в головному будинку № 1, біля, за дубу у з'являється на світ лише одна малюлька, карлика. Причини такої сумної статистики мимало. Найбільшою з них — соціально-економічні. Чимало їхньої сім'ї часто не надовго з'являється на поверхні життя. Як це працює, але «дівка середнього достатку» не в змозі нахилити її своїм мізерній зарплаті 3 міськзона карбованців шкільної, щоб придати дитині харчування, яку тату охочий, не так часто мільйонів їм і мільйони. І це — не всі проблеми, стоїть, батько отримав символічну плату, а мати казали в детермінуваний шкільній.

Важко повірити, але це так, бо Жигалова обіцявала не бути такою ж дівкою. Своїм малому не бачить підпору, а в якійсь консерві — уже 5-7 років. Та найгірніше, що дитина погано годувалася в утробі матері. Воно ще ні сніт не встигло, а вже відчувало нестачу їдіння.

акрай потрібних для життя калорій. А з'являється теб бід. Через виснаження в багатьох мовах нема несе у трупах ілова. Вони змушені з'являти до шкільної їдіння в повільній будинку. Не лише щоб зберегти налі, а впросто похорувати, збавити органам вітамінми.

З'являється навіть термін «соціальна хвороба» лягають в лікарні не просто шалуватися (там з ліками та інструментами справу дуже кесий, треба приходити з усім своїм), а сленісирі несе несе у трупах ілова. Вони змушені з'являти до шкільної їдіння в повільній будинку. Не лише щоб зберегти налі, а впросто похорувати, збавити органам вітамінми.

Мій інвестор — халати, прострадла, кожди, матраци — в нас зношений не вистачає. Те саме і з інструментами, не вистачає ліків. А ще проєкти одру сиротами, ми ж їх робимо по десятку на день), потрібно 70 видів різної білини. Змушені укладати контракти з соціальнопідприємствами. Ми ім — лікувальних закладів. Ось що розповідає про «методи викривлення» голодний лікар червої міської лікарні, депутат обласної Ради Микола Тарас.

Мій інвестор — халати, прострадла, кожди, матраци — в нас зношений не вистачає. Те саме і з інструментами, не вистачає ліків. А ще проєкти одру сиротами, ми ж їх робимо по десятку на день), потрібно 70 видів різної білини. Змушені укладати контракти з соціальнопідприємствами. Ми ім — лікувальних закладів. Ось що розповідає про «методи викривлення» голодний лікар червої міської лікарні, депутат обласної Ради Микола Тарас.

Міська адміністрація не надає дозволу на медик. Передали і обіцявали їм дитину лікарю готель «Добруджа», минулого року тут спорудили охочесвітство. Стала до ладу дитина відділення неперинатальної допомоги (якщо торік кожди з'являється на світ, то в першому кварталі нинішнього — 22). І не притому, що народжується катастрофічно падає. А їх, що виліку, мають шукати прохорувати. На не заплановані, чи не вступ до шкільної з причини мізерної природної радіації, чи заплановані, забули цім зас добувати грану та уразу. Ольга Жигалова відповіла, що в місті зростає дитини смерність. Треба, щоб з'являлися спеціалісти з Києва. Рішати неможливо міській медиків не в змозі, бо не має сучасної апаратури для виконання продженіс жінками, того ж зметного кожди інтерного тожди. На не заплановані, чи не вступ до шкільної з причини мізерної природної радіації, чи заплановані, забули цім зас добувати грану та уразу. Ольга Жигалова відповіла, що в місті зростає дитини смерність.

Питання вилікує картина, що я казати... Кіровоград.

Віталій ЖЕЖЕРА, Віталій МАКСЮТЕНКО, «Голос України»

Мадонни на зарплаті

Зінаїда Петрівна повилада вражачою річ. Маленькі діти, бузні навіть з хорошиого дитбудинку у сім'ю, це дона, за звичкою, заколюють самі себе; сидить і хитастися підшисю, доки не засне. Це страшно.

Про ромський маюну чути, мабуть, усі: Олександра Деревська з Гомелі на Сумщині збрала під одним дахом 48 дітей, сиріт нині, і всім їм стала мамом, а були там не лише сиротанські діти, навіть шістьомалих діток. Зінаїда Петрівна повилада вражачою річ. Маленькі діти, бузні навіть з хорошиого дитбудинку у сім'ю, це дона, за звичкою, заколюють самі себе; сидить і хитастися підшисю, доки не засне. Це страшно.

Про ромський маюну чути, мабуть, усі: Олександра Деревська з Гомелі на Сумщині збрала під одним дахом 48 дітей, сиріт нині, і всім їм стала мамом, а були там не лише сиротанські діти, навіть шістьомалих діток. Зінаїда Петрівна повилада вражачою річ. Маленькі діти, бузні навіть з хорошиого дитбудинку у сім'ю, це дона, за звичкою, заколюють самі себе; сидить і хитастися підшисю, доки не засне. Це страшно.

Що таке сімейний дитбудинок? Це якщо він приймає у свою родину сиріт, не усталоюючи їм, тобто бере на себе обов'язки мам тата і односторонньо отримує роботу дитсадківського вихователя. Зарплата — від нуля.

Що це же? Держава утримує сиріт обходиться в такому разі, непершоуемо, улічі дещо, аніж в інтернаті. А батькам вихователя? Шарахнути на кожну прийому дитину шодня вони одержують 230 тисяч карбованців плюс два мільйони на одит та підручники на рік. Чи слід думати, що нині садишники мають туго для мільйонів, а на дитині та садишники «згоряють» раз на квартал, а якщо дити дестеро? (А на прибирання, скажімо, який склад не-

ма)? Торік на державному рівні була пропозиція — створити в Україні спеціальні сім'ї, тобто щоб за умовностями державою платили хоча б так само, як і за утримання сімейних дитбудинку. У такій сім'ї мусить бути не більше п'яти дітей (у сімейному дитбудинку — не більше п'яти). Це було б гуманно, і економічно. Але... ність міністерства їдіння підтримали, а Мінфін сказав: передчасно. Як для кого! Он у Рівненському районі (С. Мило) Катерина Федирис усталоюючи п'ятеро дітей, виховує їх сама, але оскільки вони усталоюючи, то ні зарплати, ні навіть мінімальної державної допомоги їм не одержують. А добу, хоч колесити будинок хорошию жовуван.

Отже, Мінфін, як йому й належить, повівся як обмежений реаліст. Так само поведіння і податкова інспекція з Дітичим фондом, і інші спонсори (в США сімейні дитбудинки тримаються шклом на спонсорстві закладів відповідній податкової політики).

Проте, сама Бог, не перевелися ідеалісти та сама Зінаїда Підпада або ще одна сумська вчителька Ніна Корнелі, котра шомісяця переорухує свою односторонню зарплату на рахунок Дітичого фонду. Мають Можливо, але «від себе» ніби не платити нічого, вона одна така. Легше з великими підприємствами (як сумський Хімпром), колесити, бачити, підприємства. Допомога обласна адміністрації. Ну і, звісно, вибало-родніні ідеалісти — господарі отих велич дитбудинків у Сумах, Пестіці, Лебедині, Ямполі, Бурині, Мокаленці (14 дітей), Чернівцях (9 приномівців, 4 своїх), Глушці — у цих сім'ях діти Оксана, діт Наталя, Тетяна, Сергій, так виліку.

Що можна сказати про ефективність сімейних дитбудинків? Навіть і з них, де жистється не в розкошах, діти не промрують на найкращий дитбудинок, бо с Мама, і тим усім сказало, і перенеріе часом. Декого з цих дітей вже і заміж віддали, дехто армію одержує — а не забувають. Хоч їм і криві тата і мама аж ніяк не тут. Але ці діти не хомуть знати, де саме... Суми — Київ.

Перший самостійний старт

Сьогодні в Атланті (США) беруть старт XXVI ігри Олімпійської ігри. Вперше в історії цих змагань виступає команда незалежної України.

—Ця команда стверджує, що нашу команду підготувало належним чином? — запитали ми президента НОК України Валерія Борзова.

—Програму підготовки виконано повністю. Втім, не вдалося у повному обсязі придбати необхідне спортивне обладнання, не вдалося модернізувати олімпійські бази підготовки. Але слід забувати, що реально ми отримали 55 відсотків виділених бюджетних асигнувань. Тому віднайти окремих осіб, фірм, усім, хто допоміг матеріально ук-

раїнським олімпійцям. З окремими фірмами у нас намістилися неспівпадіння персоніфікації спонсорів. Крім того, почали працювати з «Кока-колою», яка виступила спонсором нашої олімпійської команди.

А як оціните спортивну форму та настрій наших атлетів?

—Ніні спортсмени були трохи втомлені, бо обсяг тренувань протягом останніх місяців був дуже великий. Але, прибувши заздалегідь до Атланти, вони мали час і умови для акліматизації, підготовки вже на тамтешніх базах. З'ясувалося практично з усіма спортсменами і тренерами. Відчув, що бажаючі виступити якнайкраще не в позачислі.

Олімпійські ігри — це лише грандіозне свято спорту, а

Й важливий міжнародний політичний захід...

—Заопитувати ігри не слід, а відокремити Олімпіаду від політики теж

не можна. Тому слід не забувати і про те, що на етапі утвердження України як незалежної держави у світовій спільноті спортсмени зробили чимало. Найважливіший внесок у становлення її авторитету. Свідчення цьому хоча б те, що протягом останніх років близько двохсот разів на найавторитетніших міжнародних змаганнях на їхню честь піднімалися державний прапор і луганськ України.

Засоби масової інформації розносили ці вістки по всьому світі. Наших видатних атлетів Сергія Бубку, Олександра Баюка та багатьох інших знають усі.

—І останнє запитання: як оцінюєте шанси олімпійців України на аренах Атланти-96?

—Україна на цих змаганнях буде представлена 235

спортсменами, які виступитимуть у 25 видах. Стосовно прогнозу, то, виходячи з даних і пласматів чемпіонатів світу останніх років, ми можемо розраховувати приблизно на вісім золотих нагород. Чекаємо обнадійливих результатів у спортивній та художній гімнастичній, легкій атлетичній, боксі, боротьбі, важкій атлетичній, плаванні, усіх видах веслування, кульовій та стрільбі з лука, вільному спорті, треканні, велосипоні. Нехай на мене не ображаються ті, кого не назвав. Ажме медаль і перемогу ми чекаємо від усіх учасників. Гаме радіємо, якщо ці ітри назвуть нам нові яскраві імена.

На змиску президент НОК України Валерій Борзов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Літнійська збірна України

Бадмінтон

Друженко Владислав (1973 року народження, Дніпропетровськ), Євтушенко Вікторія (1965, Дніпропетровськ), Ноздрин Олена (1975, Дніпропетровськ).

Баскетбол

Буренок Вікторія (1965, Запоріжжя), Догаляк Оксана (1971, Київ), Жирко Олена (1968, Київ), Кириченко Руслана (1975, Київ), Левицька Вікторія (1973, Дніпропетровськ), Назаренко Людмила (1967, Київ), Осерко Олена (1973, Київ), Параліз Вікторія (1968, Дніпропетровськ), Саломашова Діана (1971, Київ), Сидальова Наталія (1971, Київ), Ткаченко Маріна (1965, Київ).

Бокс

Городишчов Сергій (1970, Запоріжжя), Данилюк Сергій (1966, Бровари), Завалин Ростислав (1968, Львів), Киріченко Олег (1975, Маріуполь), Кличко Володимир (1976, Київ), Ковалько Сергій (1974, Миколаїв), Сидоренко Антон (1978, Чернігів), Сидоренко Володимир (1976, Енергодар), Шестаков Євген (1976, Сімферополь).

Боротьба вільна

Асанов Елдар (1974, Херсон), Валієв Мерабі (1970, Київська область), Губніков Сергій (1970, Львів), Ефенді Віктор (1973, Одеса), Зайров Заїр (1972, Київська область), Муртазалиєв Сога (1974, Київська область), Прудні Сергій (1974, Київська область), Телес Ембрус (1974, Київська область), Телес Дамбаоло (1968, Київська область), Тогузов Володимир (1966, Київська область), Філаров Аслабек (1973, Київська область).

Боротьба греко-римська

Аджі Рустам (1973, Маріуполь), Дзігасов Артур (1962, Тернопіль), Калашніков Андрій (1964, Київ), Каміщенко Григорій (1972, Донецьк), Коцуля Анатолій (1971, Харків), Комеландт Олег (1969, Тернопіль), Котков Петро (1965, Рівне), Олійник В'чеслав (1966, Донецьк), Солдате Георгій (1973, Луганськ), Хакімов Руслан (1969, Донецьк).

Важка атлетика

Блишук Олександр (1973, Харків Ріг), Готфрід Деніс (1975, Луганськ), Разорубов Ігор (1970, Одеса), Рибальченко Станіслав (1971, Сватове), Семенов Роман (1969, Бєлгород), Теймозов Тимур (1970, Київ), Хижак Олександр (1975, Харківська), Чумачок Олег (1970, Луганська область).

Веслування академічне

Белозеров Олександр (1973, Миколаїв), Гриневич Роман (1971, Київ), Дмитренко Григорій (1975, Київ), Заскалюк Олександр (1967, Дніпропетровськ), Капустин Олександр (1977, Херсон), Ликов Олег (1973, Дніпропетровськ), Мельник Олег (1969, Київ), Митрофанко Ігор (1970, Київ), Марченко Олександр (1968, Херсон), Мифтахутдінов Діа (1973, Дніпропетровськ), Могилін Ігор (1970, Дніпропетровськ), Пронченко Костянтин (1971, Дніпропетровськ), Рясний Віталій (1967, Миколаїв), Ретова Олена (1968, Дніпропетровськ), Ронкіна Олена (1970, Дніпропетровськ), Самар Валерія (1965, Миколаїв), Устюжанина Тетяна (1965, Київ), Фролова Ніна (1965, Дніпропетровськ), Химич Олександр (1973, Черкаси), Чуприна Микола (1962, Київ), Шапошников Леонід (1969, Дніпропетровськ), Шаронін Євген (1971, Київ).

Веслування на байдарках і каное

Бабалашов Гаїна (1969, Херсон), Борзуків Андрій (1971, Херсон), Бузак Роман (1970, Львів), Іграв Олександр (1972, Херсон), Кудла В'чеслав (1970, Херсон), Литвиненко Олександр (1977, Полтава), Петров Андрій

(1971, Херсон), Сливинський Михайло (1970, Львів), Сливинський Олександр (1972, Хмельницький), Тесля Роман (1973, Київська область), Терещенко Владислав (1972, Херсон), Філісова Наталія (1974, Одеса), Юрченко Катерина (1976, Херсон).

Вітрильний спорт, віндсерфінг

Брасавець Євген (1972, Дніпропетровськ), Коротков Володимир (1966, Дніпропетровськ), Лука Родіон (1972, Вінниця), Матвієнко Ігор (1971, Дніпропетровськ), Обидько Максим (1978, Київ), Пахольчик Олена (1964, Київ), Пугачев Сергій (1961, Київ), Приймак Ігор (1957, Миколаїв), Таран Руслана (1970, Дніпропетровськ), Токошнік Юрій (1964, Київ), Хайдарова Сергій (1961, Київ), Чотомбітський Євген (1965, Миколаїв).

Воде поло

Андрєв Дмитро (1970, Львів), Володимир Олег (1967, Київ), Горбач Ігор (1968, Севастополь), Єгоров Олександр (1964, Львів), Кебало Валід (1967, Севастополь), Коваленко Андрій (1970, Київ), Костанів В'чеслав (1963, Маріуполь), Петушицький Олександр (1969, Львів), Родченківський Валід (1967, Львів), Скуратов Валід (1967, Львів), Солондун Анатолій (1962, Київ), Стратан Дмитро (1975, Львів), Халмьницький Віталій (1964, Севастополь).

Велоспорт (трек)

Бондарев Богдан (1974, Красний Ліман), Матієв Сергій (1975, Миронівка, Київська область), Симоненко Олександр (1974, Кіровоград), Тонченко Дмитро (1973, Армянськ), Феденко Олександр (1970, Черкаси), Яковлев Василь (1972, Одеса), Яценко Андрій (1973, Сімферополь).

Велоспорт (шосе)

Кішук Наталія (1968, Сімферополь), Наказний Олександр (1967, Миколаїв), Панков Олег (1967, Миколаїв), Пузыков Володимир (1965, Київ), Ушаков Сергій (1968, Сімферополь), Халілов Михайло (1975, Миколаїв), Чміль Андрій (1975, Миколаїв).

Волейбол

Боженова Наталія (1969, Луганськ), Бусва Олена (1975, Луганськ), Кривоносова Олена (1972, Одеса), Іванюшкіна Тетяна (1966, Луганськ), Колотийська Олена (1973, Запоріжжя), Кравець Алла (1973, Луганськ), Матейчук Віта (1969, Запоріжжя), Милосердова Регіна (1973, Луганськ), Павлова Олія (1969, Луганськ), Якович Марія (1974, Луганськ), Складенко Олена (1974, Луганськ), Фромова Олександра (1975, Луганськ).

Гимнастика спортивна

Єрмаков Юрій (1970, Макіївка), Зеленик Ніна Світлана (1980, Кіровоград), Карпенко Вікторія (1981, Херсон), Коробович Ігор (1969, Луганськ), Косак Олег (1975, Київ), Миргородська Ганна (1980, Одеса), Мизотин Григорій (1970, Луганськ), Полосатка Ліна (1978, Донецьк), Світличний Олександр (1972, Луганськ), Тесленко Олена (1981, Кіровоград), Шаменко Володимир (1972, Київ), Шапарна Олена (1979, Херсон), Шаріпов Рустам (1971, Харків), Шеремета Любов (1980, Львів).

Гимнастика художня

Вітриченко Олена (1976, Одеса), Серебрянська Катерина (1977, Сімферополь).

Дзюдо

Балаєв Карен (1975, Київ), Бєлєва Тетяна (1971, Львів), Машуренко Руслан (1971, Київ).

Легка атлетика

Антоніо Олена (1972, Дніпропетровськ), Бабкова Ніна (1967, Миколаїв), Богат Олександр (1966, Київська область), Боброва Надія (1961, Харків), Бубка Василь

(1960, Донецьк), Бубка Сергій (1963, Донецьк), Буковський Андрій (1972, Львів), Ванякін Дмитро (1966, Запоріжжя), Вершиніна Вікторія (1971, Київ), Вірастюк Роман (1968, Івано-Франківськ), Говорова Олена (1973, Одеса), Григор'єва Наталія (1962, Харків), Долгоїн Владислав (1972, Харків), Киріченко Віталій (1968, Харків), Кліменко Олександр (1970, Київ), Клочко Любов (1959, Запоріжжя), Колпаков Віталій (1972, Луганськ), Кохановський Андрій (1968, Дніпропетровськ), Кочка Людмила (1968, Рівненська), Кривенко Володимир (1969, Дніпропетровськ), Кравець Інесса (1966, Київ), Крамаренко Олег (1970, Запоріжжя), Крикун Олександр (1968, Черкаси), Любимов Лев (1969, Луганськ), Мануйлова Яна (1971, Луганськ), Мороз Ольга (1970, Київська область), Овчарова Олена (1976, Київ), Осочуєв Сергій (1973, Івано-Франківськ), Павлів Віта (1969, Харків), Пинтусевич Жанна (1972, Київ), Попович Віталій (1962, Київська область), Пука Ірина (1973, Київ), Рагозіна Тетяна (1964, Полтава), Рурак Костянтин (1974, Дніпропетровськ), Рурак Олена (1972, Дніпропетровськ), Сарафанюк Петро (1966, Вінниця), Сидоров Віталій (1970, Одеса), Скаврук Андрій (1967, Рівне), Спільніна Віта (1976, Запоріжжя), Терещук Тетяна (1969, Луганськ), Тиртишнін В'чеслав (1971, Київська область), Фелюшина Валентина (1965, Сімферополь), Фомєнко Вікторія (1970, Харків), Хлусович Олена (1969, Київ), Шеховцова Олена (1972, Київ).

Плавання

Бондаренко Світлана (1971, Запоріжжя), Власов Юрій (1970, Донецьк), Джабуля Олександр (1972, Одеса), Загородній Деніс (1979, Дніпропетровськ), Золотухина Наталія (1976, Запоріжжя), Івануша Дмитро (1972, Бровари), Лупінов Олена (1980, Дніпропетровськ), Ніколаєвич Володимир (1975, Запоріжжя), Свіденко Ростислав (1971, Запоріжжя), Сергєєв Сергій (1970, Дніпропетровськ), Сидальцев Деніс (1976, Запоріжжя), Сінтко Ігор (1978, Харків), Хинік Павло (1969, Вінниця).

Стрибки у воду

Володьков Роман (1973, Запоріжжя), Жулина Олена (1973, Запоріжжя), Ізюм Максим (1975, Маріуполь), Макогін Ярослав (1976, Львів), Писарєва Ірина (1974, Запоріжжя), Сербіна Світлана (1980, Запоріжжя), Яценко Олег (1979, Київ).

Стрибки кулькова

Авраменко Геннадій (1965, Чернігів), Близнюченко Олександр (1951, Київ), Гект Євген (1966, Київ), Ігнатик Мирослав (1957, Одеса), Лєськів Лєся (1963, Рогатин), Макаров Сергій (1965, Одеса), Матвієв Олег (1968, Запоріжжя), Нестерова Тетяна (1969, Запоріжжя).

Стрибки з лука

Білуха Наталія (1971, Львів), Теремісненко Ліна (1974, Чернівці), Швейшій Валерій (1962, Рубіжне), Загородський Станіслав (1962, Харків), Саломашова Олена (1967, Київ), Яценко Олександр (1958, Харків).

Стрибки стендова

Монаков Дмитро (1963, Київ).

Сучасне п'ятиборство

Ткачук Валід (1976, Львів), Чимєріс Георгій (1972, Київ).

Фехтування

Бризгалов Олександр (1971, Київ), Вибірнова Єва (1974, Київ), Голубничий Сергій (1969, Київ), Гутайт Валід (1971, Київ), Коломійчик Валід (1972, Київ), Титова Вікторія (1971, Київ).

Спорядку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Я полум'ям душі твоєї серце грію

ТО БУЛО три роки тому. На першому Всеукраїнському конкурсі молодих естрадних виконавців імені В. Івасюка в Чернівцях. Несподівано поїхав на конкурс на конкурс прийшла мова і тоді ще зовсім нікому не відома співачка з Тернопільської Оксана Песку. Виконавала вона тоді пісню «Благаяні». Олександр Бурмистро-го з обох жінок Івасюку Там, за горою». У фінал потрапила, але далі жодних лаврів не отримала. Права, через два місяці вона знову приїхала в Чернівці, на відомий фестиваль «Доля», де стала дипломантом.

А тоді, на початку кіля 93-го, поверталася з Чернівців у Тернопіль, де була виконавцем на фестивалі «Доля». Як і два роки раніше із Запоріжжя, з фестивалю «Червона рута», де вона була виконавцем на фестивалі «Доля». Як і два роки раніше із Запоріжжя, з фестивалю «Червона рута», де вона була виконавцем на фестивалі «Доля». Як і два роки раніше із Запоріжжя, з фестивалю «Червона рута», де вона була виконавцем на фестивалі «Доля».

Оксана розуміла: їй потрібні зовсім інші пісні, інші ідеї. Що політичні тексти — а такими, по суті, були й «Україні», і вже згадані «Благаяні» — то вчерашній день. Та й неможливо співати одні й ті самі пісні десятиліття років. Навіть найпопулярніші, шлягери. Бо тільки хоч не приналежить — усе інше саморуйнується.

А не зникло в тебе бажання кинути не все і зайнятися чимсь новим. Скажімо, піти працювати у дитячок чи школу. Там принаймні тоді зарплату вчасно виплачували! — запитує її Оксана.

— Та, власне, з того я і починала. З вчителів музики у школі, — каже Оксана. — Але такої душі не сплутати зі снігом — у мене ніколи не викапало, — задушеливо наділи: йому співати і як співати? На жаль, не було порад людини, з якою можна хоча б порадитися. Отож і йшла від однієї пісні до іншої з одного музичного гурту в інший. Шукала себе.

Але старалася себе як співачку, на яку жорстко звернули увагу, про яку заговорили, пісню-знаку у та-кож Оксана Песку. «Кав'ярня кохання». Так, що са-мою, яка досі «тримає» мотузку співа-чу у вітчизняних містах сучасної пісні, що, як «Кав'ярня кохання» композитор спеціально написав для іншої тернопільської, яка також пробувала свої творчі сили на фести-валі «Червона рута». Але конкур-санти не зуміли передати нистрий мелодії, отож «аморфне життя і смерті почуттів» — і пісні просто не заували. Як і саму виконавицю. — І тоді я попросила в Олександр Бурмистро дозволу записати себе — знову Оксана. — Ви погодилися, хоч і не відразу. Та я са-му «Кав'ярню кохання» жор-стко просила версією-93» не сприйня-ло. А ось публіка — інша річ.

Та мабуть, найцікавішим для молоді співачки є минулий рік. Сидіти самі з такою ж «Кав'ярнею кохання» Оксана стає лауреатом «Пісенного вернісажу-94» — такі вже парадокси творчої долі, однією з переможців фестивалю «Романти Слав-утич», отержує другу премію на Міжнародному конкурсі ім. К. Шукшеніє в Харкові, першу премію — на теле-дівізіонному конкурсі молодих виконавців у Львові. І нарешті — стає дипломан-том престижного «Слов'янського весняного фестивалю» в Києві.

Сьогодні голос цієї талановитої співачки можна почути в популярних радіо- і теле-реалізах, особливо — в програмі «Шлягер-96». Ось тільки «тихня Оксана Песку» у 3-годинний уривок-програми за участю сучасних молодих популярних виконавців, які організатори «Шлягер-96» напу-вали в курортному Трускавці. Там вона виконала свою нову пісню «Сезон прощань», яку написав для неї львівський композитор Олег Баран на слова тернопільської поетеси (її давньої подруги співачки) Олени Лайко.

Знаю співачку, як і на концерти, на фестивалі приїжджають зі своїми продюсерами. Тобто, з майстерни-ми помічниками, які не тільки опі-куються фінансовими справами арти-стки, але й — у разі потреби — підбадьовлюють, щоб вона вчасно злізла з сцени і не випила зайвого, на їх погляд, бокала шампанського. Олів'є, очевидно, неслугою доводити?

— То неможливо тяжко, коли ти і артистка, і генерал в одній особі, — почує від Оксани. — Але життя — це постійна боротьба. Навіть для тих, хто має професію. Та загалом сьогодні в шоу-бізнесі без патримки обійтися неможливо. І мені допома-гають. Зокрема, львівська телекомпанія «Міст» і «Шлягер-96», якими опікується столична телекомпанія «АІС», за що я їм щиро вдячна.

А якщо вже працювати з продюсерами, то згодом б і не було потреби в них. Навіть для тих, хто має професію. Та загалом сьогодні в шоу-бізнесі без патримки обійтися неможливо. І мені допома-гають. Зокрема, львівська телекомпанія «Міст» і «Шлягер-96», якими опікується столична телекомпанія «АІС», за що я їм щиро вдячна.

Оксана-молодша дуже любить слухати пісні Оксани-старшої. Особливо — «Коліскови». І взагалі мила в неї найблизша подруга, яку вона називає Оксана. По-чужому. А себе — Манюсю. Та коли її про-сять заспівати, та ще й у мнущій присутності, вимовляється. І з дити-ньою безпосередністю каже: — Потрібні маму. Вона ліпше співає.

«Будемо разом, завжди разом, тільки разом. Просто у нас про-щальний сезон», — співає Оксана Песку в одній із своїх нових пісень. І так хочеться вірити, що успіш-ноюю співачкою не матимуть се-зонного характеру.

На знімку: Оксана Песку.

Віталій АБЛЦОВ, «Голос України»

У ВІСЬМОХ попередніх публікаціях микуді відомою назвою «Прощання з Віслом» ми зробили розглядати деякі події князючого періоду вітчизняної історії. Особливо увагу звернули на українсько-сербський зв'язок як визначальний для нашої держави — прямої спадкоємності Русі Київської.

Після князючого настав в нашій історії період князювання, що відіграє на київському теренах державу, яку очолює Володимир Мономах.

Цей відрізок вітчизняної історії (від 1340 до 1373 року) — повний класичний витвір української історіографії. Це земля на зуберній Російській імперії — час закріплення за простором «всі Сяну до Дунаю» політичної назви УКРАЇНА.

IX. Смерть у Володимирі, що відіграє у віках

1340 року у стіпній Галицько-Волинській землі Володимирі мономахів-бояри отримали останнього представника української князівської династії Криві-Богослави. Цей антикнязівський виступ перекреслює, що процес утворення на території колишньої київської держави нових держав тривав і в період боротьби князівських протекцій з монголо-татарськими загарбниками. Це був загальноєвропейський процес, який врешті-решт завершився в європейській історії Галицько-Волинської держави, що утворилися сучасні Євро-пу: Франції, Нідерланди, Швеції, Італії.

Освідомлю, не можна підступити внаслідок поновлення лише імаганіям бояр змислити своє становище — й економічне, й політичне, як антикнязівський. Хоча саме тоді було закладено основу формування в XIV-XVI століттях могутніх українських князівств: Вишньової, Галицької, Холмської, Острозької і т. ін., що зіграли значну роль не тільки в історії України, але й сусідньої Московії (той же Іван Грозний був напівукраїнцем, оскільки його мати з князючої роду Галицьких).

Юрій-Богослав уперше жорстко змислив насаджувати через невизначеність політичних інтересів Галицько-Волинського князівства, що в свою чергу важко було зробити в ісприятливому геополітичному оточенні цієї держави наступників Русі Київської.

На схолі її турбували моно-толарі, литовці та моско-віти, на заході — поляки й уторці, з півдня нападали та-тари.

Незважаючи на ці та інші причини, значення Галицько-Волинського князівства в українській історії величезне. Воно зіграло роль П'ємонти (область в Італії, що в XVII-XIX століттях інду-гувала національно-визвольний рух за об'єднання італійської держави). Сила впливу на вітчизняну історію цієї, що народилася в Галичині та Во-ліні, досі не вичерпана. Сино-жовта символіка уперлилася саме в цьому краї, щоб пізніше стати загально-українською (владарював Галицько-Волинського князів-ства мали на білгороді туди золотого лев).

Під таким стигами виступили українські полки в Громадянській війні і перемогли разом з польсь-ко-литовськими загонами.

Галицько-Волинське князівство вперше переклонило стайфету київської держави, щоб стати в кінці національно-визвольного руху, першорядною особою створення держави-колонії Хмельницького. І остаточно — Галицько-Волинське князівство зай-сницю свою високу місію — було мистком єднання між Україною та Європою. За-хадний міст пішов в XIV-XVI століттях в Європу україн-ські мовні інтелектуали, щоб стати там професорами академій та університетів, лідерами динічного будівництва і торгівлі, а також інозем-ного руху на наших землях, який уніфікував до світової історії як КОЗАЦЬКО (про це — в наступній публікації).

Свято творчості на закарпатській землі

«Україна — дімо дівожик». Під такою назвою з 5 по 11 серпня у Закарпатті від-ідує Кабінету міністрів України відбулася акція мистецтва свята «Український фести-вал» театральних програм, присвячених 15-літній незалежності нашої держави.

На ролях авторитетного журі фестивалю були представники перани театру української театро-перформанси, що входить у Національний телекомпанії України, теледра-матичної «Крига», обласних, Київської і Сепас-тольської регіональних театральних дра-матичних театрів.

Телекомпанії України та зарубіжжя мати-муть змогу побачити у найвідоміших кінотеч-ках Бухарови, мистецтвистих штахтах Дюбуа, унікальних мистецтв України і штарфних стейсах Івасюк. Вони по-можуть побачити у своїй ба-гатошляхтності віскупку державу Україну і її най-більше багатство — природничі і красиві місця.

Засновники телевізійного фестивалю — Співка журналістів України, Державний комітет телебачення і радіомовлення України, газе-та «Голоси» і показу України.

Це мистецтво дійство має сценографію в Укра-їні широкій репертуар: сестр мистецтв тележу-ризмів. Як інформують колегі в Хмельниць-кох, Херсонській, Волинській областях, пер-шою ланкою першого українського театро-перформанси, що входить у Національний телекомпанії України, стави-ти участь у друтовому, заколюванні, стави творчо-го зматання.

На важливий акцію відіграють також і ді-лові організації та підприємства України, ре-дакції — славіди підприємств «Берег Вісти», газета «Все о мистецтві», які підтримали теле-візійний фестиваль спонсорським чи доброві-чними внеском.

Отже, шановні глядачі, незаборог ви стане-те свідками справжнього телевізійного свята. Ми гостинно запрошуємо і вас узяти в йому участь!

Інститут відкритого суспільства Міжнародний фонд «Відродження» оголошує конкурс за програмою «Підтримка науково-дослідницьких проектів» на 1997 рік

Програма має на меті підтримку новітніх досліджень окремих учених, а також груп дослідників у галузі соціальних та гуманітарних наук з предметів та дисциплін, пов'язаних з проблемами Центральної та Східної Європи.

У 1997 р. передбачається розгляд проектів за такими напрямками:

Мистецтвознавство (Жінка в мистецтві; Порівняльний аналіз у регіонах; Міждисциплінарні дослідження)

Економіка (Інституційні і мікроекономічні засади макроекономічної стабільності та економічне зростання країн у перехідний період; Приватизація і самоуправління)

Освіта (Вища освіта в суспільствах перехідного періоду)

Європейські дослідження (Розширення Європейського Союзу з точки зору Центральної Європи)

Історія (Архівні розвідки соціально-політичних процесів у Центральної та Східній Європі)

Екологія людини та сталого розвитку (Сталі розвиток провінцій; Ресурси чистої води; Планування використання землі)

Право (Правові бази ринкової економіки з огляду на комерційне право та регулювання торгівлі, кримінальний закон та закон про довкілля; Правовий контроль уряду)

Лінгвістика (Мовна політика Центральної та Східноєвропейських спільнот — проблеми мови)

Література (Література і політика; Література та ідеологія)

Філософія (Філософія пост-модернізму — провідні ідеї XX століття)

Політологія (Міжнародні ставлення до змін у політичних режимах)

Соціальна політика (Роль державного і соціального партнерства у вирішенні соціальних проблем; Реформа систем соціальної безпеки)

Соціальна психологія (Зміна структури сім'ї та сімейних взаємовідносин; Міжстатеві стосунки; Індустріальна психологія та управління людськими ресурсами; Динаміка утрюповані; Навчання міжособистісних відносин)

Соціологія (Виникнення соціальних та інституційних структур; Соціальний актив і соціальні виключення; Отождження етнічного й національного)

Проблеми сучасного міста та населення (Місцеві уряди і локальний розвиток у містах; Соціальне розширення населених міст; Демократія — міграційні процеси та еміграція кваліфікованих кадрів; Роль змагання у провітчанні міст)

Перевага надається дослідникам віком до 45. Особлива увага приділяється міждисциплінарним та порівняльним проектам.

Індивідуальні та групові гранти розраховані на період від шести місяців до двох років щорічно. Пріоритетними серед групових проектів вважаються ті, в яких візьмуть участь науковці принаймні з двох держав, що мають на меті аналітичні дослідження окремої теми або вузького питання в межах кількох країн.

Розмір гранту становить від 100 до 500 доларів США на місяць залежно від кваліфікації, досвіду, місцевих умов та інших особливостей. Можливе покриття додаткових витрат на відрядження, документу, літературу тощо, крім витрат на обладнання.

Заявки виконувати англійською мовою на стандартних бланках.

Додаткову інформацію та аплікаційні форми можна отримати в Центрі «Освіта» Міжнародного фонду «Відродження».

Адреса: Україна 252017, м. Київ-17, вул. Володимирська, 60, кімн. 223.

Телефони: (38044) 225-22-51, 225-10-06.

Останній термін подання документів — 10 жовтня 1996 р.

Jan & Co

GoldStar
Panasonic **TEFAL**
SHARP **Moulinex**
PHILIPS **Roadstar**

ДІЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИЙ,
БЕЛОРУСІЙ,
УКРАЇНІ
І МОЛДОВІ

ОФІЦІАЛЬНИЙ ДІЛЕР
GoldStar В ЛЬВІВІ

Торговий центр Jan & Co

Офіс: Європу 38, Дніпро 194, Лівий Рибальський

Факс: (0-1122) 45 41 76, 24 94 30

Тел.: (0-1122) 25 15 12, 25 16 27, 25 15 70

ОПТОВА ПОСТАВКА ТЕЛЕ, АУДИО І ВІДЕО ТЕХНІКИ
ПО САМІМ НИЗЬКИМ ЦІНАМ В РЕГІОНІ. ПРЯМО ОД ПРОЗВОДИТЕЛІВ!
МИНІМАЛЬНА ПАРТІЯ - 20 000 USD

З 20 липня Національні
телебачення і радіо України
розпочинають трансляцію
ліній Олімпійських ігор в Атланті,
у яких вперше бере участь
національна олімпійська
команда України.

Щоденно з допомогою першого та другого каналу
Українського телебачення у кайрації час протягом 11-
12 годин ви будете учасниками захоплюючих спортивних
змагань. Ексклюзивне право на розігравання реклами під
час трансляції по телебаченню Олімпійських ігор надано
Агентству «Телерадіореклама»
Держтелерадіо України.

Телефон для розігравання реклами
на телебаченні і радіо: 220-91-29, 220-12-14, 220-45-55.

Агентство «Телерадіореклама»

Наша реклама

під час трансляції

Олімпійських ігор.

АТ виробничо-торгова
фірма «Свірянка»
проводить продаж
у виробів та оптом:

✕ швейні виробі: куртки чоловічі, жіночі, дитячі; костюми чоловічі, жіночі; плаття, запліт, брюки, блузки, постіль;
✕ спеціальні халати для роботи, куртки ватні, костюми для роботи, для зварилика, рукавички.
Низькі ціни, висока якість!

Можливий бартер
на сільгоспвиробництво і
продукти харчування.

Звертатись: м. Чернівці,
вул. Малиновського, 36.

Тел.: 95-63-07, 95-53-49.

За кордоном є спадок. Можливо, для Вас...

Українське агентство

(0-1122) 45 41 76, 24 94 30

у справах про спадщину розшукує родичів:

померлих в Канаді:

1. Теофілії Волосевич з дому Шпак, яка народилася 1904 року в Галичині.
2. Стіва Деркача, який народився в Україні 1911 року.
3. Василья Матійчика, який народився в Україні 1927 року, а саме: дядька Степана Пулька, або його дітей та тітку Олександру Синицю або її дітей.
4. Фреда (Фелора) Яковліна, який народився в Україні 1900 року.
5. Люби Левенберг з дому Шівак (Сівак), яка народилася в Україні 1918 року.
6. Стефана Куцери, яка народилася в Україні 1908 року.
7. Вальтера (Володимира) Табака, який народився в Україні.

померлих в Англії:

1. Миколи Гавриляка, який народився в Коломиї 1920 року, батьки — Петро Гавриляк та Марія Улашенець.
2. Буди-яких родичів по материнській лінії Джона Робертса, мати якого Сара Крамер народилася в селищі Холми Корюківського району і її батьками були Макс та Ціла Крамері.

померлого в США

Джона Таратуні, а саме: Юлію Приймю, Марію Навроцьку, Володимира Бабича, Романа Дороша, Охану Белор.

Зацікавлених осіб, а також осіб,
яким відоме місце проживання розшукуваних,
просимо повідомити про це Українське агентство,
Київ-34, вул. Золоті Ворота, 2-а, тел. (044) 224-16-67,
факс (044) 229-28-35.

